

Dr Mirjana Brković,
Upravnica Centralne biblioteke
Univerziteta u Novom Sadu

UKRATKO o rasporedu građe i tretiranju tema

Dragoslav Simić, novinar Radio Beograda, dugo godina je stupao u kontakte sa brojnim istaknutim ljudima, ali i onima koji su nam poimenično potpuno nepoznati, radeći svoj novinarski posao. Za razliku od drugih, Dragoslav je emisije i materijale koje je koristio pri izradi emisija sačuvao i sada ih nudi javnosti putem *Audio i foto arhiva Simić*. To je veb sajt koji se čita, gleda i sluša. Razlog da se bavi ovim poslom autor objašnjava ovako: „Pojava radija dvadesetih godina prošlog veka, bila je prva tehnološka globalizacija sa kojom se svet suočio. Sajt nije imao probleme nekadašnjih konstruktora radija. Trebalo je samo iskoristiti već uhodani sistem elektronskog kapitalizma. Bio je to jednostavni ,klik' mišem i zakup domena i adrese kreditnom karticom su završeni.“ A sve je to nastalo iz „potrebe da se novom energijom sačuva od zaborava duh i misao za budućnost koja dolazi.“ Građa na sajtu podeljena je u nekoliko rubrika o kojima ću reći samo ono osnovno.

Dve rubrike služe da pomognu posetiocu sajta da se snađe u brojnim rubrikama, među imenima, pojmovima i događajima. „Brzo i lako po sajtu“ i „Indeks imena ličnosti sa sajta“ su rubrike koje su praktične i za redovne posetioce, a još više za one koji su prvi put posetili sajt. Imena ličnosti složena su abecednim redom u obe rubrike. U rubrici „Lako i brzo po sajtu“ složena su po imenima, na primer na slovo „O“ stoji: Olga Litričin, Olga Vasiljević, Olgica Stefanović, Oliver Injac i Olivera Milosavljević itd.

Sve reči označene plavom bojom su linkovi.

Za one koji često navraćaju na ovaj sajt gospodin Simić je otvorio rubriku „Novo na sajtu“, kako bi nam omogućio da prema datumima koji su upisani pratimo da li smo i kada videli najnovije materijale na sajtu, a omiljene emisije našeg autora nalaze se u rubrici „Preporučujemo za slušanje“ koja se ažurira jednom ili dvaput mesečno.

„Knjige koje govore“ je rubrika koja je dobila naziv po jednoj ediciji Dragoslava Simića iz 1994. godine. To je kolekcija kasete na kojima su zabeleženi intervjui sa istaknutim javnim i kulturnim ličnostima s kojima je Simić razgovarao. Kolekcija broji preko stotinak naslova koji svojim brojem, sadržajem i kvalitetom, predstavljaju nezanemarljivu vrednost naše kulture. Ova zvučna antologija zvana *Knjiga koja govori* uspostavlja vezu između savremenika i aktera nekadašnjih zbivanja, od kojih mnogi više nisu među nama. Teme koje su obrađene u ovoj rubrici su uglavnom političke i istorijske, što je očito već iz samih naslova: „Jugoslavija kratak pregled raspadanja“, „Informbiro“, „Suđenje Draži Mihailoviću“, itd. Tu su i besede i kazivanja poezije određenih istaknutih stvaralaca naše kulture, među kojima su profesor Raško Dimitrijević, slikar Mića Popović, pesnici Ljubomir Simović i Matija Bečković.

U rubrici „Gosti sajta“ nalaze se tonski zapisi i razgovori raznih ličnosti iz javnog i kulturnog života na osnovu dokumentarnih radio emisija urednika sajta. Među njima ima i običnih ljudi s kojima su razgovarali autor sajta ili njegove kolege novinari. Dati su izvori za svaku temu koja je ovde obrađena. Simić je, na primer, objasnio jedan od razgovora ovako: „Profesor Mihailo Đurić bio je prvi dobitnik Nagrade Radio Beograda 2 za Knjigu godine. (...) Razgovor je emitovan 2. decembra 2000. u emisiji *Glasnije* Radio Beograda 2. Novinar Djordje Malavrazić“

Vrlo slična je i rubrika „Radio emisije iz kolekcije“, a zapravo su to zvučni zapisi iz knjige *Autobiografije uživo* koju je Simić objavio 2007. godine. Radi se o kompletnim emisijama u kojima su govorili Matija Bećković, Aleksandar Jerkov, Rajko Đurić, Raško Jovanović i drugi.

Nešto drugo su priloge u rubrici „Volite li kratku priču?“ U njoj odabrani pisci, dobitnici NIN-ove nagrade, čitaju jednu kratku priču po svom izboru. Na taj način stvorena je živa antologija u kojoj su sačuvani ne samo reč pisca, već i njegov glas.

Sledeća oblast interesovanja našeg autora sačuvana je u rubrici „Predavanja u Kolarčevoj zadužbini“. Mogu se ovde čuti predavanja u kojima uz Simića nastupaju vidjene ličnosti naše kulture, a odnose se na nekoliko istraživačkih projekata iz oblasti dokumentarne književnosti i radiofonije u kojima je autorski učestvovao Dragoslav Simić.

Zašto je Simić preгнуo da i taj posao obavi za srpsku kulturu, objašnjavaju sledeće njegove reči: „Reči izgovorene jedanput, ma koliko bile sadržajne i ma koliko angažovale sva čula, potisnute svakodnevnicom nepovratno odlaze iz našeg pamćenja u zaborav.“

Rubrika „Moć radija“ je šarolika stranica u kojoj su sačuvane emisije koje obuhvataju različite događaje ili po Simićevim rečima: „Na ovoj stranici kao u hepeningu, smenjivaće se razne teme. Prva emisija koju slušate, nastala je oko 1990. godine, ali ne i najstarija po nastanku postavljena na sajt, baš je nosila naziv ‚Moć radija‘. Za mene je ta emisija bila jedan od mnogih radiofonskih eksperimenata koje sam načinio sa namerom da svedočenja anonimnih pojedinaca, stavim u funkciju usmene istorije.“

Još jedna forma koju neguje *Audio i foto arhiv Simić* jeste digitalni format knjiga. Na stranici „Da li ste pročitali ove knjige?“ nalaze se digitalizovane knjige po izboru D. Simića, ali što je još važnije, tu je i elektronski oblik *Sveznanja*, opšteg enciklopedijskog leksikona, koji je nastao u Beogradu 1937. godine na osnovu uredničkog rada P. M. Petrovića. Delo ima 2.715 stranica i Dragoslav Simić i ovde ima ulogu posrednika između krhkog pamćenja i nebrige našeg pokoljenja za artefakte naše kulture, nauke i pregalaštva različitih pojedinaca. Po Simićevim rečima, „ako u pretvaranju ovog enciklopedijskog dela u elektronsku formu ne stane iza tako velikog projekta neka ustanova kulture, *Sveznanje* će ostati nedostupno u elektronskoj formi.“

U rubrici „Pisma“ sadržaj je, opet, veoma šarolik. Tu su podrubrike „Vaša pisma“, potom „Vojnička pisma 1914–1918“ koja su sačuvali Mina Kovačević, pesnikinja iz sela Vrnčani kod Gornjeg Milanovca, i njen brat, potom „Kolekcionar Mirko Caran“, „Poslovna pisma“, „Predrag Kostić iz Kanade“, „Zvučna pisma“ i, konačno, „Jelina pisma“ – koja se zaista mogu čitati i kao živo svedočanstvo o ljubavi dvoje ljudi i kao istinita hronika političkih prilika u kojima smo živeli – pri čemu je ona udata i živi u Australiji, a on je oženjen i živi u Beogradu.

U rubrikama „Arhiv sajta“ i „Porodični tonski arhivi“ smeštene su radio emisije koje se nisu uklapale ni u jednu drugu rubriku, pa je tu priča o *Gorskom vijencu*, „Istina o 27. martu 1941.“, zatim o „Kratkotalasnoj radio stanici Beograd“ koja je radila 5 godina pre Drugog svetskog rata, o muzičarima i muzikolozima, o emigraciji, itd.

Simpatična je i rubrika „Zabavna strana sajta“ u kojoj je, kako Simić u podnaslovu kaže: „Delić zaboravljene istorije Radio Beograda, preuzet iz štampe“, u kojoj su i „Portreti radio stvaralaca“ ili „Radio Beograd iz neobične perspektive po želji novinara Save Ristovića – interesantan eksperiment“.

„Otvoreno o sajtu“ je rubrika koja Simiću služi kao mali virtuelni muzej, a koji je „osnovao“ 2009. godine.

Tu su još i rubrike „Prijatelji sajta“ i „Promocije“. „Prijatelji sajta“ su, naravno, oni koji su na neki način podržali rad autora, bilo svojim radijskim emisijama ili materijalno.

„Promocije“, kako i samo ime rubrike kaže, jesu prikazi promocija knjiga, promotivni video ili audio snimci. Kao što i priliči ovakvom sajtu, jedan od priloga je video zapis u trajanju od 4 minuta „O sajtu na jednostavan način“ koji je sačinjen marta 2010. godine na osnovu emisije *Žikina šarenica*.

Budući da se autor i vlasnik *Audio i foto arhiva Simić* sam bori sa finansijskom održivošću svog sajta, uveo je rubriku „E-prodavnica“ putem koje se mogu naručiti fotografije i snimci iz rubrike „Knjige koje govore“. Fotografije iz istoimene rubrike su, takođe, nastale tokom višedecenijskog novinarskog rada Dragoslava Simića. Na sajtu one su podeljene u više grupa radi lakšeg snalaženja čitalaca.

U rubrici „Poklon posetiocima sajta“ stoje tri dokumentarna priloga, a to su: „Slikar Mića Popović“, dokumentarna radio drama. Autor: Dragoslav A. Simić; „Vladimir Srebrov pesnik“, dokumentarna radio drama. Autor: Dragoslav A. Simić; „Sve je to jednom bilo u XX veku“, dokumentarna emisija. Autor: Dragoslav A. Simić.

Bez ogromnih pretenzija, skromno i nenametljivo, ovaj vredan čovek trudi se da sačuva od zaborava i svoju ličnu arhivu radijskih emisija, foto materijala i pisama, ali i brojne tuđe arhive, prepiske, fotografije i dokumenta. Pred posetiocima sajta nalazi se živa materija, istorija koja govori, koja traži svojeg čitaoca, gledaoca i slušaoca. Moj lični problem sa ovim sajtom je što kad se jednom nađem na njegovoj adresi, ne mogu brzo da odem, jer svaki novi klik otvara novu, neverovatnu i beskrajno zanimljivu priču.